Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 385

quem abstulisti, impie blasphemanti. Mox
filius surrexit ⁊ planctum ꝓhibens ait. Cū
mortuus essem scūs franciscus per quādaȝ
viam longā ⁊ obscuram me ducens. tandē
me in viridario pulcherrimo collocauit ac
mihi deuote dixit. Reuertere ad prēm tu
um: nolo te amplius detinere. ¶ Pauper
quidā cuidam diuiti debēs quandā pecunie
quantitatē. rogat vt sci fran. amore sibi ter
minū prolongaret. Cui ille superbe rn̄dit.
Tali inquit te loco recludam vbi nec fran
cisc⁹ nec aliquis poterit te iuuare. Moxqȝ
vinculatum in carcerem obscurum reclusit.
Paulo post franciscus affuit. ⁊ fracto car
cere ruptis vinculis hominē incolumē re
duxit ad ꝓpria. ¶ Quidā miles sancti frā
cisci operibus ⁊ miraculis detrahens: cum
quadā vice luderet cū taxillis vesania ⁊ cru
delitate plenus circūstantibus ait. Si frā
ciscus est scūs. xviij. veniant. Mox in eis
senarius triplicatus apparuit ⁊ vsqȝ ad. ix.
vices quolibet suo iactu ter senos accepit
Sed insaniam insanie addens ait. Si ve
rum est ꝙ franciscus sit sanctus cadat hodi
e gladio corpus meū. si vero non est: inco
lumis euadam. Ludo finito vt eius orō si
eret in pctm̄ nepoti suo iniuriā inferebat ⁊
ille gladium arripiens in viscera patrui trā
sixit ⁊ ꝓtinus interfecit. Uir quidā crure
sic perdito erat vt nullatenus mouere pos
set: sanctum franciscū talibus vocibus in
clamabat. Adiuua me sancte francisce me
mor sis deuotiōis seruicij q̄d tibi impendi
in asino te portaui. scōs pedes tuos ⁊ man⁹
tuas osculat⁹ fui. ⁊ ecce morior doloris hu
ius durissimo in cruciatu. Moxqȝ ille sibi
apparens cum paruo baculo qui thau in se
figuram habebat locum doloris tetigit. ⁊
fracto apostemate protinus sanitatem rece
pit. sed semꝑ signum thau super locum re
mansit. Hoc signo scūs fran. litteras suas
solet consignare. ¶ Cum in castro poma
ceo in montanis apulie quedam puella pa
tri ⁊ matri vnica mortua esset. ⁊ mater sanc
to francisco deuota nimia tristicia fusiȝ ab

sorpta apparuit ei sanctus di. Noli flere q2
lucerne hoc lumen quod deploras extinctū
mea est intercessione reddendū. Vet igiť
sumpta fiducia non permisit corpus extinc
tum efferri. sed sancti francisci nomē inuo
cans ⁊ mortuam filiā apprehendens eam ĩ
columem alleuiauit ¶ In vrbe romana cū
paruulus de palacij fenestra cecidisset ⁊ pe
nitus expirasset. beatus franciscus ab om
nibus inuocatur ⁊ vite ꝓtinus restituitur.
¶ In ciuitate suessa cum quedā dom⁹ cor
ruens iuuenē quendā extinxisset ⁊ cadauer
iam in lecto ad sepeliēdū posuissent: mater
btm̄ franciscū tota deuotione qua poterat ĩ
uocabat. ⁊ ecce circa mediā noctem oscita
bat ⁊ sanus surrexit ⁊ in verba laudis ꝓru
pit. ¶ Frater iacob⁹ reatinus cum in qua
dam nauicula fluuium quendā pertransissȝ
cum frībus ⁊ socijs iam super ripam positis
postremo se ad exitum preparar3: naui re
uoluta ipse in fundū fluminis est submers⁹
fratribus igitur pro liberatione submersi be
atū franciscū inuocātibus ipso etiaȝ corde
vt poterat btī francisci auxiliū implorante
ecce dictus frē per profundū siccum peram
bulabat ⁊ demersam nauiculā capiens cuȝ
ea peruenit ad litus. vestimenta autem eius
madida non fuerunt. nec aque gutta ad ei⁹
tunicam proximauit.

¶ De sancta pelagia

Pelagia prima

feminarū anthiochie ciuitatis re
bus ⁊ diuitijs plena. corpore pulcherrima
habitu ambitiosa. ⁊ vana aīmo ⁊ corpore ĩ
pudica. quadā vice per ciuitatē cum ambi
tione maxima transibat ita vt nihil sup eaȝ
nisi aurum ⁊ argentum ⁊ lapides preciosi
viderentur. ita vt quocūqȝ iret aerē diuer
sorum aromatum odore repleret. Quam
precedebat ⁊ sequebatur multitudo puero
rum ⁊ puellarum qui ⁊ ipsi preclaris erant
vestimentis induti. Quam quidem sanct⁹
pater nomine neronus eps dyopoleos q̄
nūc clariata vocatur videns amarissime fle

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0384
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG